

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 28/2017
18.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Вујичић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Бојана Томашевић, адвокат из ..., рад издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 676/2016 од 18.08.2016. године, у седници одржаној 18.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 676/2016 од 18.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 4169/13 од 04.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да на име доприноса за његово издржавање плаћа месечно по 35% од свих редовних месечних примања која остварује по основу зараде код Вишег суда у Београду, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, као и свих других редовних месечних примања које остварује почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 01. до 05. у месецу уплатом на текући рачун тужиоца. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са каматом почев од 04.03.2016. године па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован део захтева тужене за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа, а до траженог износа од 99.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 676/2016 од 18.08.2016. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде поступка на које се указује у ревизији. Наиме, другостепени суд дајући разлоге због којих је одбио жалбу тужиоца на првостепену пресуду, није могао прекорачити тужбени захтев, како се то неосновано наводи у ревизији. Указивање на повреде поступка учињене од стране првостепеног суда, које су истицане у жалби и које су оцењене од стране другостепеног суда, не могу бити ревизијски разлог сагласно одредби члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак ... године и до престанка фактичке брачне заједнице септембра 2011. године, са малолетним сином, рођеним ... године живели су у стану који је власништво брата тужене. Тужена је власник стана у коме живе њени родитељи. Тужилац је 4 године радио у ... у ... на пословима Радни однос му је престао 31.08.2012. године, јер му је истекло време на које је заснован, од када је незапослен. Тужиоцу је умањена животна активност за 7%, не поседује имовину, месечно плаћа режијске трошкове између 12.000,00 и 15.000,00 динара зими, а лети око 3.000,00 динара, за храну, одећу, обућу, потребно му је месечно 35.000,00 динара, нема редовну терапију, али кад повремено има болове пије лекове који коштају 160,00 динара. У издржавању помажу му родитељи, који помажу и његовом брату који је такође незапослен. Тужена је запослена у ... у ... као ..., са платом око 100.000,00 динара, а њене потребе се односе на накнаду режијских трошкова у износу од 20.000,00 динара, трошкова хране, обуће и одеће у износу од 15.000,00 до 20.000,00 динара, с тим што сама издржава заједничко дете, чији су месечни трошкови око 20.000,00 динара, а плаћа и вртић 5.000,00 динара. Према утврђеном чињеничном стању, тужена ни на који начин није утицала да тужилац остане без запослења, а тужилац није доказао да му је умањена радна способност због умањења животне активности. Тужилац не поседује непокретну имовину.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење обавезе тужене да доприноси његовом издржавању са траженим новчаним износом, из разлога које у свему прихвата и овај суд.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјално права нису основани.

Наиме, одредбом члана 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима.

Имајући у виду садржину наведене законске одредбе у контексту утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак судова да у конкретном случају нису испуњени услови из наведене законске одредбе за утврђивање обавезе тужене да доприноси издржавању тужиоца, као супружника. Тужилац

нема довољно средстава за сопствено издржавање јер је незапослен, међутим радно је способан, па је правилан закључак судова да својим радом може остварити приходе који су му потребни за издржавање. Тужилац не доприноси издржавању заједничког малолетног детета странака, односно све трошкове издржавања сноси тужена, па је супротно наводима ревизије, правилан закључак судова да би се усвајањем тужбеног захтева умањило и износ неопходан за издржавање детета и на тај начин угрозила и отежала егзистенција детета и његове мајке, овде тужене. Одредбом члана 166. став 4. Породичног закона је предвиђено да ако има више поверилаца издржавања, право детета на издржавање има првенство.

Из наведених разлога, с обзиром да се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост побијане пресуде, јер се односе на нерешене конфликтне партнерске односе странака, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић